

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS MANE DISCUTIENDA IN SCHOLIS MEDICORUM,

Die Jovis 13ª Januarii 1718.

M. FRANCISCO MAILLARD, DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

An Mulieres pluribus obnoxiæ morbis, quàm Viri?

I.

HUMANA gens, etsi ratione superior cæteris animantibus, inferior tamen aliundè est, gravioribus jactata malis: Homini coævam ne putes causam tantæ calamitatis: Mortalium primus in lucem prodierat integer vitæ morbique purus; at suo vix recens à Conditore ruit per vetitum nefas, divinæ Legis immemor; hinc ab origine degener, traditus morbis ac letho fuit, rebellionis suæ pœnas daturus; & (quod deplorandum magis) hæc unius Viri culpa Posteros omnes facit etiamnunc reos læsæ Divinitatis: Indè Hominum quisque tàm multis adhuc plectitur ægritudinibus, corporis, animi.

II.

MULIER humanitatis pars altera, labis & antiquæ conscia, nunquid, ut Viro nocentior, sic & plures ad morbos damnata? Suos & alienos nonne patitur manes,

cùm virilia quæ contrahit mala, fœmineis addit vitiis longè deterioribus? Procreat hæc vitia muliebre corpus è pejori luto fortè coagmentatum; alit & uterina colluvies, dùm ſuppreſſæ Menſium vel Lochiorum fæces in principum viſcerum lares ſæpiùs importantur; undè tot affectus σπασμώδη, tot ſtrangulatus, viris ignoti, fœminis familiares. Quin & illæ mulierum ſordes, ſi diutiùs in utero retentæ computruerint, hoſpiti ſuo quot infligunt ictus & plagas inſanabiles! eâ quoque de causâ, Mulieres non paucas exhauriunt fluores albi, virulenti; rodunt alias ulcera, καρκινώματα, quæ Mares haud attingunt.

I I I.

QUAM variis inſuper empta doloribus, quæ fœminæ graviditatem præcurrit, levis aura voluptatis! animi defectio, nauſea, vomitio, nùm prima ſunt fœtæ conjugis indicia? Reliquo geſtationis tempore, δύσπνοια, ſtupore, κεφαλαία propè funeratas urget adhuc Mulieres inſtantis labor puerperii, vel aborsûs periculoſioris: Extant & prolis avidæ, quæ, dùm prægnantis uteri pompâ gloriantur, molam parturiunt exuberantis fœturam ſanguinis, repetitâ vaſorum depletione præcavendam: Porrò, fœcundi latices, quos ad infantis lactationem mammæ congerunt, ſi vitium ceperint, fœminis quid non portendunt mali? Planè, ſi qua virorum propria mulieribus olim pepercerat ægritudo, nunc in eas ſævit vehementiùs, non mutatâ ſexûs naturâ, ſed vitâ, quæ noſtrates fœminas degeneres arguit à veterum temperantiâ: Quoties his illæ temporibus ſuâ de ſanitate parùm ſollicitæ, per ſolidos dies totæ ſunt in talis & aleâ, vel nocturnis ſuccumbunt comeſſationibus, quas impunè ferunt Viri Fœminis valentiores.

I V.

IRA demùm, mœror, ambitio, vindicta, deſperatio, rariores aut leviores in viris, fragilem ſexum cur frequentiùs, cur pluribus excruciant modis? Inconſtantia pariter, quæ paucos cadit in Viros, omnium ferè Mulierum comes eſt & ſocia. An eapropter tot hodiè Conjuges, Aulicæ, Plebeiæ, divortium meditantur, quæ nuper ambiebant innuptæ matrimonium? Suſpicias è contrà tenaces

Connubii Viros, ſuâque ſorte contentos. Amor ipſe, quem vituperare Sexui facilius eſt, quàm vitare, ſi parcit Viris, quid non muliebria pectora cogit! E millibus unum furere vix audias amantem: è Mulieribus, quot bacchantur Veneris œſtro percitæ! Rumpunt interdùm vincula vel duriſſima; tollunt & onera, quibus ſint impares Athletarum lacerti. Quamplures videas, quæ deſipiunt ingenioſè, quæ flent, rident, miſcent & ſeria jocis: aliæ (ſi populo fides) peregrinas effutiunt ignotæ ſibi linguæ voculas: Eſt ubi ferè jacent inanimæ, ſine pulſu, voce, ſpiritu: Eſt ubi concutiuntur effrenatè, mox & horrendos jactant ululatus. In Viduis, in Virginibus, adeò ſtupendas corporis & animi commotiones ad δαίμονας ſi retuleris, te latet inſana quid Fœmina poſſit: hæc portenta ſuſcitat uterus, cui ſi denegaveris quod ſitienter appetit, novas ille faces accendit in præcordiis, turbat & loca, quæ frequentat animus. Intereà quàm brevî concidunt Sexûs imbellis vires, dùm naturæ modum ſuperare videntur! quàm fugax pulchritudinis ornamentum, quo ſuperbiunt Mulieres! ſi tot illæ morbis, dilapsâ velut in cineres facie, miſerè deformantur. Nec minùs ſuum dedecorant ſexum, quæ barbatæ, quæ villis hirſutæ vegrandi Clitoride Viros mentiuntur: Eas utroque ſexu potentes ne credideris; vanum hoc & inſolens virilitatis ſimulachrum morbus eſt Fœminarum gregi peculiaris. Reperias alibi nonnullas hæmorroidibus, pleuritide, ſimul & menſtruo fluxu cruentatas: his diſcas ab ægrotantibus, fœmineum ſanguinem purgatione menſtruâ non omninò defæcari. Viſæ quoque ſunt in ætatulâ primâ puellulæ, quibus ab ipſo matris ubere pendentibus ros quidam cruentus, ſtato tempore, ſtillavit ab utero: An luculento futuræ ſterilitatis argumento! Fuerunt & adultæ Virgines, quibus per os, aures, oculos, papillas, digitos, uno quoque menſe ſanguis erumperet; quaſi non expurgatus per loca muliebria, ſuperis in partibus identidem luxuriaret, ibi vaſa diſrupturus: His ab affectibus ſi fuerint immunes Viri, ſi minùs multis, quàm fœminina gens, aliis urgeantur vitiis; quis dubitat uter ſexus ſit infirmior?

V.

NE quæras igitur à Muliere, quî valeat, ſed ubi doleat, eòque magis quòd fœminei corporis compages

undique laxa eſt, mollis, & in vitium flecti cerea : ſecùs in virili corpore, ſtat firma partium conjunctio, quas morbi vis haud facilè ferit. Quid quod, eadem ſi mali labes Virum ſimul & Fœminam ſemel invaſerit, hæc tardiùs, ille citiùs ut plurimum convaleſcit : diſpar hic exitus, aut à naturâ quæ vegetior in Maribus, aut ab arte Medicâ, cui plures confidunt Viri, quam Fœminæ. Reverà, quot ægræ non itapridem Mulierculæ, ſpretis faſtidiosè remediis, interiêre. Cæterùm, ſi ſanitatis vindex exercitatio, ſi morbus otioſorum hominum commune ſtipendium eſt, rariùs ægrotabunt Viri, qui frequentiùs exercentur : navigant, venantur, equitant æſtate, hyeme, ſuſtinent & belli, vel togæ labores : ſic effectricem morborum cauſam fugiunt ignaviam. Quàm diverſa Mulierum conditio ! quæ tot ſalubria non dividunt cum Viris exercitia, ſed in umbrâ parietum torpeſcentes, eam ſæpè colligunt humorum redundantium copiam, quæ vel exaſperat ingenita Sexui mala, vel nova parit, vix ullis in poſterum medicamentis eradenda

Ergo Mulieres pluribus obnoxiæ morbis, quàm Viri.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Franciſcus Giot.	*M. Petrus-Antonius Lepy.*	*M. Franciſcus Maillard, actus Præſes.*
M. Franciſcus-Antonius le Dran.	*M. Elias Col de Vilars.*	*M. Petrus-Paulus Guyart, Regi Mutilatorum Noſocomii Medicus Ordinarius.*
M. Antonius le Moine Pharmaciæ Profeſſor.	*M. Henricus Beſnier.*	*M. Ludovicus Poirier, Antiquus Facultatis Decanus, Regi à ſanctioribus Conſiliis, Archiatrorum Comes.*

Proponebat Pariſiis GABRIEL-ANTONIUS JACQUES, Pariſinus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1718. à ſextâ ad meridiem.

Typis J. QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi.